

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai
ทดลองอ่าน

รัก
ก็รัก

Jamsai

อุณหภูมิมืด

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

รัก
ที่รัก
Jamsai รัก

สุนทรวินปัทม์

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

รัก
ที่รัก

สุนทรวินปัทม์

"หลงเมี้ยนหนักเหมือนกันนะเราล่ะ"

จอมทัพพุดขึ้นมาลอยๆ พลังเหลือบสายตามองคนหลงเมี้ยน

"มันก็หัวอกเดียวกันนั่นแหละ" ภาติวัติเถียง พลังลှบแขนเล็กๆ ของลูกสาว
เพราะว่าแกทำท่าจะตื่น

"ฉันไม่เวอร์ขนาดนาย"

"ตั้งชื่อรีส์สอร์ทบอกรักเมี้ยนไม่เรียกเวอร์ แล้วแบบไหนเรียกเวอร์ครับ"

นักรบที่อยู่ตรงกลางอยากจะมุดหายไปเสียเดี๋ยวนั้น แต่เพราะยังลุ่นผลบอล
อย่างใจจดใจจ่อ ต่อให้กลายเป็นขอมดำดินเขาก็ไม่มุดหนีไปให้ยาก ผู้ปิดปากศัตรู
คู่อาฆาตเสียน่าจะง่ายกว่า

"จะเถียงกันไปทำไม ที่เราสามคนต้องมานั่งอยู่ตรงนี้ไม่ใช่เพราะหลงเมี้ยน
หรือครับ"

ร้ายก็รัก

อุณทกมืปทกั เข็ยน

สงวนลืขลืทลืทตามพระรชชบัณญลืทลืขลืทลืท พ.ศ. 2537
เลขมตรฐนสากลปรจจำหน่งลืล ISBN 885-930-51-0664-9

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลืขช่ง จำกัด
285/33 ถนนจรลืญสนทวงศ์ แขวงบางขุนศรื
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801
อีเมล editor@jamsai.com
เว็ปไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ยท่วประเทศโดย

บริษัท อมรลืนทลื บู้ค เซ็นเตอรื จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนอม
ตำบลมหาศวส์ดี อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรื 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็ปไซต์ www.naiin.com

ราคา 219 บาท

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

เพื่อนๆ เคยเป็นเหมือนเลิฟบ้างมั๊ยคะ? บางทีเราอ่านนิยายจนจบแล้ว ก็ยังฟินไม่หาย อายากรู้ต่อว่าชีวิตหลังจากนั้นของ 'เขา' และ 'เธอ' ที่เราพร้อมลุ้น จนได้ครองคู่กันนั้นจะเป็นยังไง ซึ่งหลังจากส่งหนุ่มหล่อ (แอบ) ร้าย คนสุดท้าย มาให้สาวๆ ได้กรี๊ดกันไปเมื่อช่วงกลางปี 'อุณภูมิปกติ' ยังใจดีส่งมอบความฟินนน ชุดใหญ่เป็นการปิดท้ายชุด 'ร้ายก็รัก' อย่างเป็นทางการ (อ๊ะๆ อย่าแปลกใจคะ ที่ในสามเล่มก่อนนี้เราไม่เคยพูดชื่อชุดกันเลย เพราะนี่คือ 'เซอร์ไพรส์~' ที่เลิฟ และนักเขียนสาวคนเก่งเตรียมไว้ให้กับทุกคนค่า~)

ซีรีส์ 'ร้ายก็รัก' ของอุณภูมิปกติ ประกอบด้วย

1. กลรักรักจอมวายร้าย
2. ร้ายเกินพิกัด
3. พิกัดรักแสนกล

และสำหรับเล่มสุดท้าย 'ร้ายก็รัก' ซึ่งอยู่ในมือเพื่อนๆ ขณะนี้ ก็คือ เล่มพิเศษที่บันทึกเรื่องราวความฟินหลังแต่งงานของหนุ่มสาวทั้งสามคู่ ซึ่งเลิฟ ขอแอบกระซิบไว้ดังๆ ตรงนี้เลยว่า หนุ่มหล่อร้ายทั้งสามของเรา 'แพ้ทาง' ใครบางคน (หรือหลายคน) เข้าอย่างจังเลยล่ะค่ะ!

เอาเป็นว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลา (ไปมากกว่านี้) ขอเชิญเพื่อนๆ ไปฟินจิกหมอน กับชีวิตหลังแต่งงานของพวกเขากันเลย~

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์แจ่มใส

ประวัตินักเขียน

สวัสดิ์นักอ่านทุกท่านนะคะ ชื่อ 'เบนซ์' ค่ะ จริงๆ แล้วงานหลักคือเป็นคุณครูสอนวิชาภาษาไทยอยู่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ชลบุรี แต่เพิ่งจะมีงานเสริมเป็นนักเขียนได้ราวสองสามปี บ้านเกิดเป็นคนจังหวัดอุดรธานี สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนอุดรดิตรดิตถ์ ระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนอุดรดิตรดิตถ์ และระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยบูรพา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนวิชาภาษาไทย

หากท่านที่ถือหนังสืออยู่ในมือขณะนี้เคยอ่านผลงานของ 'อุณหภูมิกติ' มาบ้างแล้วก็คงจะทราบที่มาของนามปากกานี้คืออะไร แต่หากท่านไม่ทราบก็ไม่ใช่ไรค่ะ มันไม่สำคัญเท่ากับว่าคำคำนี้มันดีต่อใจแค่ไหน (ฮา) เพราะอุณหภูมิกติคือความไม่ร้อนไม่หนาว อากาศกำลังดี ขอให้ทุกท่านนึกถึงทุ่งหญ้าเขียวขจีและลมรำเพยพัดพลิ้วนะคะ

งานเขียนเรื่องนี้เกิดจาก 'ความคิดถึง' ค่ะ

ความคิดถึงที่มีต่อสามหนุ่ม คุณสิงห์ (ร้ายสายอ่อนโยน) นักรบ (ร้ายสายซึ้ง) และคุณภาค (ร้ายแบบคนดีคนดี) วีรกรรมและฝีปากของพวกเขาตราตรึงใจผู้เขียนมากจนลืมไม่ลงเลยทีเดียว และหลายท่านคงอยากเห็นว่าหลังจากจบปริญญาโทไปแล้วนั้น ชีวิตพระเอกของเราเป็นอย่างไรกันบ้าง เบนซ์จึงขอนำทุกท่านกลับมาพบกับพวกเขาอีกครั้งภายใต้ชื่อ 'ร้ายก็รัก'

จะได้รู้ว่า 'ร้ายมาก...ก็รักมาก' เหมือนกันนะ

อุณหภูมิกติ

ลำนำกพิณพีแฉ่มไล ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย LOVE ได้ที่

www.facebook.com/lovebyjamsai

กลรักจอมวายร้าย

"เอาไว้วันหลังเถอะค่ะ"

"ไม่ ต้องวันนี้เลยผมอยากได้ลูกสาว"

"เกี่ยวอะไรกันล่ะคะ"

"เกี่ยวสิ ก็วันนี้พระจันทร์เต็มดวง"

บทที่ 1 ว้ายร้ายสายอ่อย

ร่างสูงร้อยแปดสิบห้าสวมชุดสูทเต็มยศยืนอยู่มุมหนึ่งของห้างสรรพสินค้า
ใจกลางกรุง ไบหน้าหล่อเข้มที่ปรากฏเคราจางๆ ติดเคร่งขรึม นิ้วเรียวยาว
ประคองโทรศัพท์แนบใบหู ตอบบทสนทนาสั้นๆ กับปลายสายเป็นระยะๆ
ขณะที่ดวงตาคมหรือลิ่งครึ่งหนึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์อันค่อนข้างตึงเครียด

"หล่อ"

หนึ่งในสามสาวอ่อยขึ้นขณะนั่งพักอยู่บนมานั่งของศูนย์การค้า จากตรงนี้
ชายผู้ปรากฏในสายต่ายืนอยู่ห่างจากพวกหล่อนราวสิบห้าเมตร หญิงสาว
อีกสองคนซึ่งนั่งติดกันพยักหน้าหงึกหงักเห็นด้วย เพราะร่างสูงโปร่งโดดเด่น
ออกมาจากกลุ่มผู้คนที่เดินขวักไขว่ไปมาอย่างชัดเจนราวกับมีไฟสปอตไลท์
ส่องสว่างไปที่เขา

"แต่หน้าคู้ๆ นะ เหมือนเคยเห็นที่ไหน" สาวหน้าหมวยหันไปถาม
ความเห็นกับเพื่อนอีกสองคน

ไม่ทันที่จะมีใครตอบอะไรกลับมา เสียงตวาดจาก 'หนุ่มหล่อ' ของ
พวกเธอก็ทำเอาเธอและเพื่อนต้องหดตัวลงโดยอัตโนมัติ

"ยกเลิกไปเลย! ฉันไม่อดทนกับพวกมากับัญหา ... ไม่งั้นก็บอกเขาไปว่า"

เราลดได้แค่นี้ ถ้าจะเอามากกว่านี้บอกให้มาเจอกับฉัน แล้วเตรียมถังมา รองเลือดด้วย ฉันไม่ยอมให้เลือดเลอะพื้น!"

สามเพื่อนซี้มองหน้ากันเล็กน้อย แต่พอคิดได้ว่าไม่เกี่ยวกับตนจึงค่อยๆ ยืดตัวขึ้นมาช้าๆ เพื่อทำการ 'เผือก' ต่อไป

"ไม่คุ้มได้ยังไง นั่นนะ... 'จอมทัพ กาญจนวิวัฒน์' " หญิงสาวร่างอวบกว่าเพื่อนกระซิบบอก

"จริงอะ ตัวจริงหล่อขนาดนี้เลยหรอ นี้นบอกว่าเป็นดาราคันก็เชื่ออะแก" หญิงสาวร่างเล็กยังจับจ้องเจ้าของร่างสูงสง่า นำแปลกที่ทำทางเกรี้ยวกราดของเขาช่างมีเสน่ห์เสียจนไม่อาจจะสายตา ยิ่งเวลาที่คิ้วขมขมนมาจนขีดขนกัน ก็ยิ่งเพิ่มความน่ามองขึ้นไปอีก

"ความดังของเจ้าตัวก็ไม่ต่างจากดาราท่าไหนหรออะ แต่ดังในทางฉาวโฉ่นะ" สาวร่างอวบเจ้าเดิมกลอกตาเบะปากกระตุ่นต่อมความอยากรู้ อยากเห็นของเพื่อนทั้งสองเช่นเคย และแน่นอนว่านิสัยเผือกขึ้นร่างวัลหรือญทองของคนทั้งคู่ไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะทันทีที่เอ่ยคำพูดคล้ายมีลบลมคมในความอยากรู้อยากเห็นก็กำเรบจนต้องโน้มตัวมาสู่มหัวกันอย่างพร้อมเพรียง

"ฉาวโฉ่นะยังไง รู้อะไรก็ปล่อยมาให้ละเอียดเลย"

"อื้อย! ไม่อยากจะเมาท์!" 'หอกกระจายข่าว' ยกมือป้องปาก นั่นเป็นการขึ้นต้นประโยคที่บ่งบอกว่าพร้อมจะ 'เมาท์' อย่างเต็มที่เลยทีเดียว "จอมทัพคนนี้นะ เขาฉายา 'จอมวายร้าย' อะ! อันธพาลตัวพ่อ เลี้ยงลูกน้องเป็นโขง โผล่ไปที่ไหนวงแตกที่นั่น ผู้หญิงดีๆ อย่าเหยอไปยุ่งเด็ดขาด มิเช่นนั้นจะต้องเสียคนจนกูไม่กลับ หน้าหล่อๆ แบบนี้แหละอันตรายนักแล สาวรุ่นๆ นี้ถึงกับใจแตก"

ยิ่งพูดก็ยิ่งมันส์ เลยใส่สีตีไข่เข้าไปสักหน่อยเพื่อเพิ่มอรรถรส ถึงอย่างไรก็ไม่เกินความจริงมากนักหรอก แต่ถึงเกิน...แล้วใครจะไปรู้

"แหม! หล่อว๊วตายนวายนลัษขนาดนี้ เป็นฉัน...ฉันก็ยอมใจแตกมัย"

สาวร่างเล็กยิ้มกริ่มพลางมองร่างสูงที่ยังอยู่ในอิริยาบถเดิมด้วยดวงตาเป็นประกาย

"แล้วยังไง สุดท้ายก็ต้องเข้าใจตายเพราะฮีได้แล้วทั้ง พันหญิงไม่เลือกของของคนอื่นก็ไม่เว้นนะยะ ยังมีเจ้าของแล้วฮียิ่งชอบ ตามวิสัยอันธพาลนั่นแหละ"

"หา...บ้า! ทำไมเขาต้องทำแบบนั้นด้วย โพรไฟล์แบบนี้ไม่ต้องไปแย่งของใครเขาให้เหนื่อยก็มีสาวเรียงหน้ามาให้เลือกไม่วันแต่ละวันแล้ว"

"ก็ถ้าคนดีๆ ทั่วไปก็คงใช่ แต่นี่จอมวายร้ายใจ อยากรู้ได้ก็จะแย่งใครจะทำไม ชีนมีปัญหาล้อสิ่งเก็บเลยก็ยิ่งได้"

"ลิ่งเก็บ! แม่เจ้า ขนาดนั้นเลยหรือ เลวไม่มีคำบรรยายเลย" สาวหน้าหมวยยกมือทาบอก

หokerจายข่าวเบะปากรั้วๆ ก่อนค่อยๆ ย่อยข้อมูลในหัวออกมาเป็นเรื่องเล่าอีกยาวเหยียด

"ยังไม่จบ นี่ข่าววงในเล่ามานะคะ ว่านายคนนี้เคยไปตามตีลูกสาวตระกูลดังทั้งที่รู้ว่านางมีแฟนเป็นตัวเป็นตนอยู่แล้วเหมือนงใจอะแก... ก็คนที่ตอนนี้เป็นเจ้าของแบรนด์นมเบอร์วินนี่ รู้จักมั๊ย แต่นางไม่เล่นด้วยจ้า งานนี้ความหล่อความรวยไม่ช่วยอะไร เพราะวีรกรรมของพ่อคนนี่ทำเอาขยาดกันทั้งวงการไฮโซ แต่ถึงอย่างนั้นแฟนของนางก็โดนเล่นงานจนสะบักสะบอมไปเหมือนกัน ได้ข่าวว่าเลิกกันเลยทีเดียว"

"แกนี่รู้ลึกรู้ตื้นจริงๆ นะ สรุปว่าคุณจอมทัพอะไรนี่ไม่มีดีสักนิดเลยหรือไงชะ เลวล้วนๆ ไม่มีความดีปนเลย?" สาวร่างเล็กถามย้า

"จะดียังไงไหว ก็หลังจากถูกสาวสะบัดบ๊อบไล่ ฮีก็หายหน้าไปพักนึง โผล่มาอีกทีก็มีลูกชายฝาแฝดเฉยเลย แต่งงานเจียบกริบแทบไม่เป็นข่าว ว่าวว่าไปทำผู้หญิงท้องเลยต้องรับผิดชอบแบบไม่เต็มใจ เฮอะ! เป็นฉันฉันไม่ยอมให้รับผิดชอบถึงแต่งงานหรือก เอาเงินค่าเลี้ยงดูลูกอย่างเดียวพอ"

เพราะไม่รู้ว่ายู่กินด้วยกันไปจะต้องน้ำตาเซ็ดหัวเข่าอีกเท่าไรห่า ทั้งเจ้าชู้ ทั้งเจ้าอารมณ์ พนันกับฉันได้เลยว่านายคนนี้จะต้องมีบ้านเล็กบ้านน้อย อีกแน่นอน เผลอๆ ไขว้เพียบ มีปากมีเสียงก็ไม่ได้ เกิดโมโหแล้วลุกขึ้นมา บีบคอจะทำไฉน ผู้หญิงที่ได้ผู้ชายคนนี้เป็นสามีเรียกว่าชวยโคตรๆ!"

เพื่อนสาวอีกสองนางร้อง 'อื้อหือ' ในใจ

ผู้ชายหน้าตาหล่อเหลาราวเทพบุตรคนนี้นะหรือจะซู้ซ่าสามานย์ได้เพียงนั้น?

คิดแล้วก็ได้แต่ส่ายหน้าอย่างระอาใจ ดวงตาสามคู่จับจ้องร่างสูงสง่า หนึ่งไม่วางตา ในหัวก็คิดในทางลบไปต่างๆ นานา กระทั่งเสียงเล็กๆ ของ เด็กน้อยดังขึ้นจึงสามารถเบนความสนใจจากคนทั้งสาม

"พ่อคับ... พ่อคับ"

เป็นเสียงของเด็กชายตัวเล็กวัยน่าจะประมาณสองขวบนิดๆ กำลัง วิ่งมาด้วยความเร็วเท่าที่เท้าเล็กๆ จะสามารถทำความเร็วได้

จอมทัพหันมาตามเสียงเรียกอันคุ้นเคยจึงได้เห็นว่าหนึ่งในลูกชาย ผาแฝดกำลังวิ่งตรงมาทางเขา ขณะที่เบื้องหลังร่างป้อมนั้นเป็นร่างบอบบาง ของภรรยาที่พยายามก้าวเท้ายาวๆ ให้ทันบุตรชาย แต่ช่างยากลำบากเพราะว่า กำลังจูงแฝดอีกคนหนึ่งเอาไว้ ชายหนุ่มรีบจับบพสนทนทางโทรศัพท์ แล้วหันไปคว้าตัวลูกชายขึ้นมาไว้ในอ้อมอก

"ว่าไงไอ้ตัวแสบ วิ่งไม่รอแม่เลยนะ หีม... คือเหรอเรน่ะ คือเหรอ" เห็นแก้มยู่ๆ ของลูก คนเป็นพ่อก็อดก้มลงไปพัดไม่ได้ เขาหอมแก้มซ้าย แก้มขวาแรงๆ ร่างป้อมในอ้อมแขนหัวเราะคิกคักชอบใจ

"คุณสิงห์ วางลูกลงเถอะคะ เตี่ยวสุทก็ยับหมตพอดี ต้องไปประชุมต่อนะคะ" พลอยพิชัญเฝิงตามมาถึงออกอาการหอบ แต่ก็ยังมีแก้มใจเป็นห่วงสามี

"ไม่เป็นไร ผมเป็นเจ้านาย ไครกล้าว่าก็ลองดูสิ"

หญิงสาวระบายนมหายใจออกมาอย่างอ่อนใจ เรื่องความเก๋าต้องยก

ให้เขาจริงๆ สิเนะ รู้เลยว่าลูกเหมือนใคร

"เหนื่อยมั๊ยครับ" จอมทัพใช้มือข้างที่ว่างจับเหงื่อข้างขมับของภรรยา รู้สึกสงสารเธอเป็นอย่างมากที่ต้องมาดูแลลูกชายตัวเล็กพร้อมกันถึงสองคน ผาแฝดจอมชนไม่เคยยอมเดินช้าๆ พอปล่อยลงก็วิ่งปรี๊ดไปโน่นไปนี่ แม่ตัวเล็กๆ คนเดียวแทบจะเอาไม่อยู่

จะว่าไปก็เป็นเพราะความเห็นแก่ตัวของเขา มีธุระที่กรุงเทพฯ ที่ไร เป็นต้องหอบลูกเมียมาด้วยทุกที เขากลายเป็นคนติดบ้านไปตั้งแต่เมื่อไหร่ ไม่ทราบ รู้แค่ว่าจอมทัพไม่เคยเบื่อก่อนที่จะมองหน้าภรรยากับลูกๆ ในมื้ออาหารเลยสักครั้ง อย่างเช่นครั้งนี้เขานัดคุยงานตอนเช้ากับลูกค้า พักกลางวัน พอมีเวลาก่อนประชุมตอนบ่ายจึงเสนอให้พลอยพัชญ์พาลูกๆ มารับประทานอาหารกลางวันนอกบ้าน และเธอก็เป็นภรรยาที่น่ารัก ตามใจเขาทุกอย่าง เธอยอมรับปากจะพาลูกๆ มากินข้าวกลางวันกับเขา แต่พอได้เห็นหน้าเธอ ลำบากขนาดนี้เขาก็รู้สึกผิดขึ้นมาทันที แล้วยิ่งคิดว่าจะต้องปล่อยให้เธอพาลูกๆ กลับบ้านเองอีกก็ยิ่งเป็นห่วง

หรือว่า...เขาควรเลื่อนประชุมออกไปเป็นวันพรุ่งนี้ดี

"มองแบบนี้กำลังคิดจะเบี่ยงงานใช้มั๊ยคะ" เธอยกนิ้วชี้ขึ้นมา พร้อมยื่นคำขาด "ห้ามเด็ดขาดนะคะ ถ้าเกิดคุณสิ่งที่ดีๆ ไม่ยอมไปทำงาน พลอยกับลูกจะไม่ตามมาด้วยอีกแล้วนะ"

"ไม่ตื้อ พ่อไม่ตื้อ" ศิริินทร์รีบช่วยแก้ต่างให้ผู้เป็นพ่อ

จอมทัพกับพลอยพัชญ์ได้ฟังก็พากันหัวเราะร่วน เด็กชายพนาที่จับมือแม่ไว้ก็พลอยหัวเราะเอิ๊กอ้ากชอบใจไปด้วย

"ลูกยังเชื่อใจผมเลยนะว่าผมจะไม่ตื้อ คุณเป็นเมียก็ต้องดูให้หน่อยลงหน่อยนะที่รัก" จอมทัพทอดสายตาดูอ้อนภรรยา

พลอยพัชญ์ตีหน้าขีมิไม่ตอบ ไม่อยากจะยอมรับด้วยว่าเธอไม่เคยโกรธเขาลงเลยจริงๆ

หญิงสาวเบนความสนใจจากสามีด้วยการเอื้อมมือไปหยิกแก้มเด็กชาย
ในอ้อมกอดของพ่อเบาๆ ซื่อหาญดีไปเสียทุกเรื่อง "เด็กชายโปรตเข้าข้างคุณพ่อ
แบบนี้ ไม่ต้องมาอ่อนแม่แล้วนะ แม่รักตามลื้มมากกว่าแล้ว"

"รักโปรตมากกว่า" เด็กน้อยเถียง

"แน่! ยังจะเถียงอีก"

"พ่อรักโปรต แม่รักโปรต ปลื้มก็รักโปรต" คีรินทร์ทำมือไม่ชี้พ่อกับแม่
ก่อนไปหยุดที่น้องชาย

"ฮ่าๆ" จอมทัพหัวเราะขึ้นมาอีกครั้งที่ได้เห็นความฉลาดช่างพูดของลูก
"ใช่! ทุกคนรักโปรต แล้วโปรตก็ต้องรักน้องปลื้มมากๆ ด้วยนะครับ เข้าใจมั๊ย"

"ใจคับ"

จอมทัพยิ้มให้ลูกชายก่อนหันไปสนใจภรรยาอีกครั้ง "พลอยหิวหรือยัง
ครับ"

"หิวจนจะกินคุณได้อยู่แล้วค่ะ" เธอกระซิบใกล้หู

จอมทัพหันร้อนขึ้นมาเมื่อเสียงหวานทำให้เขาคิดไปไกล

พลอยพัชฎ์หัวเราะสามี ไม่รอให้เขาพูดอะไรอีก เธอจูงพนาเดินไป
อีกทางและได้ยินเสียงชายหนุ่มร้องตามมา

"พลอย! เมื่อกี้หมายความว่าไง ผมเอาจริงนะ"

จอมทัพอุ้มลูกชายเดินตามภรรยาขี้อ่อยไปด้วยสีหน้าเปื้อนยิ้ม
โดยไม่รู้เลยว่ามีคนแปลกหน้าสามคนมองตามหลังครอบครัวของเขาไปด้วย
สีหน้าที่เหมือนสัตว์ป่าไว้ตั้งแต่ห้านาทีที่แล้ว

"แก...ถามจริงๆ นะ แกจำคนผิดหรือเปล่าวะ ทำไมคุณจอมทัพคนนี้
ไม่เหมือนผู้ชายที่แกเล่าให้ฟังเลยอะ ดูสิ...โคตรแฟมิลี่แมน พุดกับลูก
ก็เพราะ พุดกับเมียก็นุ่มนวล ขนาดฉันเป็นแค่คนฟังยังเขินจนแขนจะบิด
เป็นเลขแปดอยู่แล้วเนี่ย" สาวร่างเล็กหันไปทำเสียงซุ่มกับหอกระเจายขาว
ที่คงต้องเติมชื่อให้ใหม่เป็น 'หอกระเจายขาวโคมลอย' เพราะสิ่งทีเพื่อนพุด

ต่างกับสิ่งที่เห็นโดยสิ้นเชิง

"โอ๊ย! ฉันก็เล่าตามที่รู้มาปะ แล้วอย่ามองคนที่ภายนอกหน่อยเลย
นี้อาจจะเป็นแค่เปลือกก็ได้ ไม่เชื่อก็ไปตามชุดประวัติเอาเองสิ จะได้ว่า
ฉันพูดจริงหรือเปล่า"

สาวหน้าหมวยพั้งที่เพื่อนพูดแล้วไม่ตอบในทันที เธอลุกขึ้นยืน
สีหน้ามุ่งมั่นตั้งใจยิ่งกว่าสอบกลางภาคสมัยเรียนเสียอีก

"ไม่ต้องตามไปชุดประวัติหรอก ตามไปดูตอนนี้เลยดีกว่า"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305106649.html>